

Günahların bedeli

Bülent Bey: “Evli birisinin büyük günah işlemesi halinde nikâhı tehlikeye girer mi?”

İslâm dîni yalnız uhrevî işlerin, sevap ve günah işlerinin değil; dünya işlerinin de uhrevî kıstaslarla ele alınmasını ve değerlendirilmesini bize önerir.

Bu teklif, dünyayı bir tarafa bırakmamızı gerektirmez. Tam tersine dünyayı daha içten ve daha doğru bir perspektiften kavramamıza yarar. Çünkü dünya, âhiretin tarlasıdır. Dünya, âhiretin nüvesi ve çekirdeğidir. Dünya, âhret yolunun ana kavşağıdır. Dünya, âhirete yükselen merdivenin ilk basamağıdır. Âhiretse dünyanın aynası ve yansımasıdır. Dünya ile âhret arasında ilk bakışta görünmez, ama hissedilir bir sebep-sonuç ilişkisi vardır. Burada eken, orada biçmektedir. Burada yapılan zerrece olumlu veya olumsuz her adımın karşılığını, âhirette lehte veya aleyhte eksiksiz bulmak mümkündür.

O halde dünya işlerinde de kıstaslarımız âhirete ayarlı olmalı, ölçülerimizi âhirete kodlamalıyız. Esasen dünya işlerinde başarının ve verimliliğin sırrı da budur. Dînimizin çalışmayı ve faydalı işler yapmayı ibâdet saymaktan murâdı, her faydalı adıma âhret hesabına değer biçmek ve kıymet vermek istemesinden ibârettir. Kötülüklerin “günah” değerleri de, bizim her olumsuz adımda âhireti hesaba katmamızı gündeme getirir.

Binâenaleyh, dünyada bulunmaktayız, ama inanalım-inanmayalım, âhret hesabına yaşıyoruz. Varlığımız dünyada; ama bilelim-bilmeyelim, bütün hesaplarımız âhirete dönük işlemekte. Nüfusumuz dünyada; fakat biz idrâk etsek de etmesek de, cüzdanımız âhirete göre şifrelenmiş. Cüssemiz dünyada; gelin görün ki, biz farkında olsak da olmasak da, duygularımız, hayallerimiz, gönlümüz, rûhumuz âhiretten başkasını istemiyor.¹

Var sayalım ki, dünya işleri için dünyevî kıstaslar geçerli olsun. Fakat âhirete dönük sevap ve günah değerlerini dünyevî kıstaslar kıskacından sür’atle ve muhakkak kurtarmalıyız. Meselâ bir büyük günah karşısında sadece nikâhın düşmesi gibi bir cezâ, yine meselâ zekât vermeye karşılık yalnız bereketin gelmesi gibi bir mükâfât, yine meselâ duâ ve niyazlarımıza karşı sadece isteklerimize dünyada ulaşmak gibi bir ücret eğer yeterli olsaydı, âhirete ve ebediyete ne lüzum olacaktı ki?

Öyleyse; sevinçlerimizi de, korkularımızı da, bilerek, severek ve inanarak âhirete yönlendirmeliyiz. Günahtan âhîret hesabına korkmalı ve sakınmalıyız. Sevabı da âhîret adına istemeliyiz.

Unutmamalıyız ki, bâkî ve ebedî âhîret hayatının bütün teşkilâtı, tahsisâtı ve levâzımâtı, fânî ve üç beş günlük dünya hayatında tedârik edilecektir. Dünyayı bu cihetten ihmal edersek, âhîrette“maazallah“perişan olmaz mıyız? Vahim olan budur.

Bundandır ki Peygamber Efendimiz (asm), “Bana Cennet ve Cehennem arz olundu. Bu günkü gibi hayırda bulunan faydayı, şerde bulunan zararı bundan önce görmemiştim. Şâyet siz benim bildiğimi bilmiş olsaydınız, az güler, çok ağlardınız” buyurdu da, Ashab-ı Kiram (ra) yüzlerini kapayarak ağlaştılar.² Bir diğer rivâyette Peygamber Efendimiz (asm), “Allah’a and olsun ki, şâyet siz benim bildiğimi bilmiş olsaydınız, az güler, çok ağlardınız. Yataklarınız üzerinde kendi kadınlarınızla eğlenip tad alamazdınız. Yüksek sesle Allah’a yalvararak yollara dökülür, dağlara çıkardınız” buyurmuştur.³ Kur’ân da gaybî ve yakın gelecek haberleriyle dolu değil mi? “Kıyâmet yaklaştıkça yaklaştı. Onu Allah’tan başka ortaya koyacak yoktur. Bu söze şaşıyor musunuz? Gülüyorsunuz, ağlamıyorsunuz! Oyalanıp durmaktasınız!”⁴

Bu durumda; büyük günahlarla ilgili olarak öncelikle ahîret açısından kaygı ve endişe duyalım. Allah’ın azabı, hesabı, sorgusu, bizi affedip affetmeyeceği gibi uhrevî meseleler, nikâha veya herhangi bir dünyevî sonuca nazaran bizi daha çok ilgilendirmeli. Nikâhın telâfisi vardır. Fakat Allah’ın affına mazhar olmak pek kolay olmayabilir. Bunun için uykumuz kaçmalı.

Netice itibariyle zaten; bir “kebâir” işlemekle, yani bir büyük günah işlemekle dinen nikâhın gitmesi veya gitmemesi arasında hiçbir bağlantı yoktur. Şirk unsuru taşımadıkça, büyük günahlar nikâhı götürmez.

Fakat âhîret kaygısını hiçbir zaman aklımızdan çıkarmamalı; günahlar karşısında doğrudan Allah’a dönmeli ve derhal tövbe etmeyi ihmal etmemelidir. “Ancak tövbe eden ve amel-i salih işleyenlerin, işte Allah onların günahlarını silip yerlerine iyilikler verir. Allah çok bağışlayıcı, çok merhamet edicidir.”⁵

Dipnotlar:

1- Sözlür, S. 56.,

2- Riyâzu’s-Sâlihîn, 400.,

3- a.g.e., 405.,

4- Necm Sûresi, 53/57-61

5- Furkan Sûresi: 70